

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Barbora Pospíšilová**

NÁZEV PRÁCE: Jazzem proti komunismu? USA, jazzová diplomacie a studená válka

HODNOTIL: *Vladimír Naxera*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce je zmapování americké jazzové diplomacie, popsání jejího vývoje a proměn a demonstrace momentů ohlasů ve vybraných zemích východního bloku (s. 9). Cíl se podařilo naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, podíl vlastní práce, množství a kvalita zdrojů, vhodnost příloh)

Práce je rozdělena do tří částí - v první se autorka vypořádává s pojmy soft power, kulturní diplomacie atd., ve druhé chronologicky popisuje vývoj tzv. jazzové diplomacie a ve třetí se zaměřuje na ohlasy této diplomacie v Polsku a SSSR.

Způsob, jakým autorka k tématu přistoupila, nepatří k nejnáročnějším, na druhou stranu plně odpovídá očekávání kladeným vůči BP. Mezi nejzajímavěji uchopené momenty práce patří rozpor mezi poselstvím hlášeným jazzovou diplomacií a reálnými vnitřními politikami USA vyznačujícími se rasismem a segregací.

K jednotlivým částem práce lze vznést určité výhrady:

1/ obecná část - chápu, že cílem autorky bylo vytvořit určitý rámec, nicméně v kapitole možná až zbytečně přeříkává dobře známé poučky o soft power, kulturní diplomacii atd. a to v takové míře, která dle mého soudu pro další práci není nutná

2/ část věnující se jazzové diplomacii - de facto jde pouze o chronologický popis bez analytického rozměru

3/ ohlasy v zemích východního bloku - tato část měla značný potenciál, bohužel jde ale o nejslabší část práce. Autorka se věnuje dopadům jazzové diplomacie v Polsku a SSSR (výběr zemí působí arbitrárně, vysvětlení v úvodu není úplně přesvědčivé), nicméně zůstává v příliš obecné rovině (ve stylu "v Polsku začal být oblíbený jazz a několik polských jazzových umělců bylo uznávaných na mezinárodní úrovni"). Zároveň se ani nepokouší otevírat takové otázky, jaké společenské nebo politické dopady mohla šířící se obliba jazzu mít atd.

V práci se občas vyskytují formulace, ze kterých číší spíše patos než nějaký hmatatelný obsah, a které možná poukazují na nedostatečný autorčin kritický odstup. Typická ukázka ze s. 25: "americký jazz se od padesátých let 20. století pomalu ale jistě stal jakýmsi celosvětovým univerzálním jazykem demokracie a svobody".

Práce vychází z dostatečného množství relevantních zdrojů.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, odkazy na zdroje, grafická úprava)

Formální úprava je ve všech ohledech na dobré úrovni, chyby nalézáme jen v minimu případů.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění níže uvedeného hodnocení)

Z práce mám poměrně pozitivní dojem, autorka jednoznačně prokázala schopnost napsat text odpovídající nárokům kladeným na bakalářskou práci. Na druhou stranu nedokázala překročit rámec popisu a potenciál třetí kapitoly zůstal bohužel zcela nevyužit.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři)

Již jsem uvedl, že za nejslabší považuji třetí kapitolu. Autorka by mohla během rozpravy u obhajoby demonstrovat na případu Polska nebo SSSR (nebo jiné země východního bloku) do většího detailu dopady jazzové diplomacie.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

VELMI DOBŘE

DATUM: 17. května 2021

PODPIS: